

Zidul Berlinului

Potrivit acordului dintre SUA, URSS și Marea Britanie, din 12 septembrie 1944, confirmat și dezvoltat de declarația din 5 iunie 1945, fosta capitală a Reichului a fost divizată în patru sectoare - american, britanic, francez și sovietic - aflate sub autoritatea Comandamentului Aliat din Berlin.

Destrămarea “Marii Aliante” s-a repercutat asupra situației din fosta capitală germană. În perioada iunie 1948 - mai 1949, autoritățile sovietice au blocat căile de acces (sosele, căi ferate) ale puterilor occidentale spre Berlin, ceea ce a determinat crearea unui “pod aerian” pentru aprovizionarea populației din cele trei sectoare (america, francez și britanic) ale orașului.

După constituirea, în 1949, a Republicii Democrate Germane, autoritățile noului stat comunist și-au stabilit reședința în partea estică a Berlinului, ocupată de trupele sovietice. Libera circulație dintre Berlinul occidental și cel sovietic - care a permis refugierea în Vest a unui mare număr de cetățeni est-germani - a fost oprită de autoritățile sovietice la 13 august 1961, între cele două părți ale orașului fiind înălțat un zid de separare (Zidul Berlinului). Numeroși cetățeni est-germani (aprox. 170) și-au pierdut viața, încercând să escaladeze zidul în căutarea libertății.

Odată cu prăbușirea regimului în Republica Democrată Germană, Zidul Berlinului a fost demolat (1989).